

[Krag.]

som Krise her i Landet. Det var en Krise, som den højtærede Statsminister og hans Følgesvende havde opfundet. Den skulde bekæmpes, der skulde skaffes Arbejde, der skulde skaffes lønnende Beskæftigelse for hele Erhvervslivet, herunder naturligvis ogsaa Landbruget og Handelen. Ja, de skulde opblomstre som aldrig før, for nu skabtes der en Regering, som Folket havde Tillid til. Og hvad er saa Resultatet blevet? Ja, det er jo blevet øget Arbejdsløshed i en hidtil ukendt og uhyggelig Grad, det er blevet, at Landbruget, vort Hovederhverv, snart er uden Haab, i hvert Tilfælde uden Haab til dette Styre, og det med god Grund, thi hvad der end kræves til Støtte for Landbruget her i dette Hus, saa mødes man ved alle Lejligheder med: Hvad kan det nytte, og i det gustne Overlæg slukkes saa Beslutningens Morgenrøde, saaledes at Resultater kommer der ingen af. Erhvervet ser frem mod en fortsat økonomisk Mørketid. Og Handelsstanden? Ja, den er jo stagnerende i udtalt Grad under det valuta- og importregulerende System, som bestaar, og som for Tusinders Vedkommende bevirker, at deres Eksistensmuligheder svinder og allerede for Tusinder er svundet. Et stærkt øget Skattetryk, direkte og indirekte, virker arbejdshemmende, bidrager stærkt til at opretholde og øge den Arbejdsløshed, under hvilken Samfundet sukker. Kort sagt, efter disse 6 Aars Styre er det danske Samfund under socialdemokratisk-radikal Ledelse et Samfund i Nedgangens Tegn, og derfor er det forstaaeligt, om Folket ser ud mod en Fremtid, der har et andet Præg, hvad Styresættet angaar, som sætter sig Maalene klarere og viser Vilje til Handling og Evne til at kæmpe sig frem til disse Maal.

Som sagt, det faktiske er, at alting er visnet i Regeringens Haand. Og hvorfor? Ja, fordi den, som sagt, aldrig har kunnet hæve sig op mod de Opgaver, som Hensynet til Almenvellet stiller, men er blevet stikkende i Arbejdet for de klassopolitiske Interesser, og det var ogsaa Fremhævelsen af disse Interesser og Løftet om at pleje dem ud i de yderste Muligheder, som skaffede den højtærede Regering til Magten. Den Paastand, jeg her fremsætter, bevises klarligt ved den Skæbne, som hele Konverteringsproblemet gennem

Aarene har lidt her i Landet. Medens man har kunnet konvertere i andre Lande, er Rentereduktionen sammenbrudt i dette Land. Og hvorfor? Fordi Kravet aldrig har været fremført i sin Renhed, fordi man aldrig har indskrænket sig til at sætte ind paa Opgavens Løsning de Midler, som er anvendt i andre Lande, og som er de eneste brugbare, men altid har kombineret Kravene om en saadan rentemæssig Nyordning med sociale Krav og andre klasseprægede Krav paa en saadan Maade, at deri er Konverteringsarbejdet druknet. Som sagt, Konverteringens Sammenbrud er et Skoleeksempel paa Regeringens manglende Evne og skadelige Politik.

Over for Arbejdsløsheden har Regeringen jo givet ganske op! At sætte Kræfterne ind paa at genskabe den tabte Rentabilitet i Hovederhvervet, at skabe Ligestilling mellem de forskellige Erhvervsgrænes Indtjeningsmuligheder, at hævde Ligevægten mellem Kronens indre og ydre Købekraft, at afpasse de offentlige Byrder efter den aftagende Bæreevne, kort sagt, at frembringe arbejds skabende Muligheder, det har Regeringen aldrig villet, det har den aldrig formaaet, og heller ikke engang som nævnt Kapitalens Billiggørelse har den formaaet at fremskaffe, endskønt til syvende og sidst 4 Partier stod sammen med Regeringen om Opgavens Løsning. — Ja, det kan det ærede Medlem Hr. Sneum maaske ikke erindre, han ser saa forbavset ud. Saa er det jo saa meget bedre, at det genkaldes i hans Hukommelse.

Regeringens Alfa og Omega har været Understøttelser, offentlige Arbejder og Skatter, og det er jo akkurat det, vi ser udfolde sig henimod Rigsdagssamlingens Slutning i brede Baner her i dette Hus, det, som formodentlig skal være Agitationsgrundlaget i Sommerens politiske Arbejde. Regeringen har været en Fjende af Produktionsomkostningernes Tilpasning til Produktionsværdien og til Købekraften. Det er jo Aar tilbage, at den højtærede Statsminister proklamerede sin Regering som Værneren mod al Tilpasning her i Landet. Regeringen har staaet Riddervagt om de hellige Tariffer. Den gør det under alle Forhold, enten Talen er om dem, der har Arbejde, eller Talen er om dem, der er stødt ud af det private Arbejdsmarked og har